

Αγίες Μάρθα και Μαρία, οι αδελφές του Λαζάρου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Οι Αγίες Μάρθα και Μαρία οι αδελφές του Λαζάρου, τιμώνται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 4 Ιουνίου

**Ἐκ Βηθανίας τὰς ἀδελφὰς Λαζάρου,
Σώζειν δύνασθαι καὶ νεκρὰς πιστευτέον.
Τετάρτη Μάρθα ἡδὲ Μαρίη ἔβησαν πόλῳ λαμπρῷ.**

Η Μάρθα και η Μαρία, μαζί με τον αδελφό τους Λάζαρο, ήταν για τον Κύριο Ιησού Χριστό η πιο αγαπητή και αγία οικογένεια της Βηθανίας. Το Ευαγγέλιο, μας παρουσιάζει τη Μαρία να απορροφάται από τη διδασκαλία του Ιησού, ενώ η Μάρθα, που ήταν μεγαλύτερη αδελφή, φροντίζει πολύ για το τραπέζι της φιλοξενίας. Γι' αυτό ακούει από το στόμα του Διδασκάλου το πασίγνωστο και διδακτικότατο «Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς» (Λουκ. ι' 38-42). Η Μαρία επίσης, ἄλειψε και με πολύτιμο μύρο τα πόδια του Ιησού και σπόγγισε υστέρᾳ με την παρθενική της κόμη.

Και οι δύο αδελφές, ευσεβή και διακεκριμένα μέλη της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας, αξιώθηκαν να πεθάνουν ειρηνικά και όχι εν διωγμῷ. Διότι ο Κύριος δεν θέλησε ν' αφήσει να πονέσουν οι καρδιές, των οποίων κάτω από τη στέγη του σπιτιού τους, είχε απολαύσει τόση αγία γαλήνη τις παραμονές των παθῶν Του.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Σωτῆρι ἀμέμπτως διακονήσασαι, αἱ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου θεῖαι ἀντάδελφοι, σὺν τῇ Μάρθᾳ τῇ κλεινῇ, Μαρία πάνσεμνε, καὶ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, σὺν Μυροφόροις Γυναιξί, μαθοῦσαι ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, φωτὸς ἐμπλήσθητε θείου, ἡμῖν αἰτοῦσαι τὰ σωτήρια.

Κοντάκιον

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τὴν πάντιμον, τὰς τοῦ Λαζάρου συγγόνους τιμήσωμεν, Μαρίαν καὶ Μάρθαν ἐν ᾗσμασιν, ὡς ἂν αὐτῶν ἱκεσίαις πρὸς Κύριον, πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Κάθισμα

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Χριστοῦ διάκονοι, ὄντως ἐδείχθησαν, ὡς πλήρεις πίστεως, καὶ σκεύη τίμια, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία· ἡ μὲν γὰρ ἐδέσματα, τούτῳ πιστεῖ ἡτοίμασεν, ἡ δὲ μύρῳ ἥλειψε, καὶ θριξὶ κεφαλῆς αὐτῆς, ἐξέμαξε Κυρίου τοὺς πόδας· ὅθεν αὐτὰς ἅμφω τιμῶμεν.

Ὁ Οἶκος

Τῷ σαρκωθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ σώσαντι τὸν κόσμον, Χριστῷ τῷ πάντων Βασιλεῖ, πιστεύσασαι προθύμως, τούτου μαθήτριάι ἀληθεῖς, καὶ μυροφόροι ὦφθητε, ὧς Μάρθα καὶ Μαρία, δυὰς ἡγιασμένη· καὶ τὸν ὁμαίμονα ὑμῶν, ἥδη τετραήμερον καὶ ὁδωδότα ἐν τάφῳ κείμενον, τῇ ζωοποιῷ αὐτοῦ φωνῇ ζῶντα ἀπολαβοῦσαι, τὰ τῆς θεότητος Αὐτοῦ μεγαλεῖα, καὶ τὴν μεγίστην ἐξουσίαν ἠνέσατε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ἐκουσίως θανόντι καὶ ταφέντι, καὶ τάφῳ τεθειμένῳ, μύρα προσκομίσασαι σὺν ταῖς λοιπαῖς Ἀγίαις Μυροφόροις, καὶ τῆς ἐγέρσεως Αὐτοῦ κήρυκες πᾶσιν ὦφθητε· ὃν δυσωπεῖτε δεόμεθα, ὡς ἂν πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Μεγαλυνάριον

Χαίρετε ἀντάδελφοι ἱεραί, Μάρθα καὶ Μαρία, σεμναὶ ἥθεσι καὶ ζωῆς χαίρετε Λαζάρου, αἱ σύγγονοι αἱ θεῖαι, μεθ' οὓς ἡμῖν αἰτεῖσθε, τὸ θεῖον ἔλεος.